

EL CRIT DELS ESPANYOLISTES

Tinc una il·lusió
i no és ni més ni menys
que acabi la nostra por.

Veig com la llum del sol
desperta un nou dia:
som tots a Cornellà
i un sentiment ens guia.

Veig el nostre equip
que lluita amb gallardia,
però sempre tenim
les mateixes barreres
que ens mostren uns senyals;
tant se val d'on bufi el vent,
aquestes barreres ens fan vessar
llàgrimes d'argent.

Tots units hem de dir prou
a aquesta gosadia
ja que el dolor que tenim al pit
és més punyent cada dia.

Ells poden pensar
que la cacera no acabarà,
però jo us dic, amics meus,
que el nostre esperit
com una espasa
algun dia
la fosca bandada vencerà.

En el cim del dia es desvetllen
els cors i les ments de tots els que
ens sentim perduts.

Ara és el moment de cridar i reivindicar.

Amb el nostre crit
l'esperança no morirà.

Periquitos, units cridem tots
que ja n'hi ha prou d'aguantar i rebre.
Lluitem per l'espanyol sense conformismes.

Per l'espanyol cridarem
i amb orgull aquest escut lluirem!

Aquest és el nostre 5è Aniversari.

Molts dies han passat des que
aquesta penya s'ha fundat.

La tasca no ha estat fàcil
ni per als fundadors, ni per a la resta
de vosaltres com a seguidors.

Des de la meva posició, només puc dir
que amb tots vosaltres he gaudit.

Enyoro els amics que ja no hi són
i us animo a vosaltres a seguir treballant,
que essent periquitos,
sou els millors del món.

Abel Rodríguez Carreras
Visca l'Espanyol!!!
Visca Catalunya!!!

